

[Kulturministeren]

pressens ret dybtgående research om Det Kongelige Teater, ved, at mange af de informationer, vi har fået i de senere måneder, måske springer ud af et ministerskifte, men måske også kommer frem, fordi der reelt er nogle dybtgående problemer på Det Kongelige Teater, som vi ikke kan eller ikke vil få fat på.

Jeg har lyst til at sige et par ord mere for at advare mod en blankocheck til Det Kongelige Teater i mange år fremover, for dels er det mange penge, dels bør vi se på de andre teatre. Vi har en teaterlov, der træder i kraft den 1. august, og jeg vil gerne sammen med Kulturudvalget se, hvordan det går med bevillingerne også til de øvrige teatre. De 25 mio. kr. fremadskrevet bliver jo til 40 mio. kr. og 42 mio. kr. senere hen. Det er ganske mange penge at give på en blankobevilling.

Jeg vil også til overvejelse for Socialdemokratiet sige, at giver vi disse flere penge, må det kædes sammen med spørgsmålene: Hvad er aktiviteten? Hvad er økonomien? Vi har ikke noget at binde disse ekstrabevillinger op på. Vi har nogle lokaleproblemer, der ikke er løst. Hvordan går det med Gråbrødrescenen? Hvis disse forhandlinger går i stå, hvilken anden eksperimentalscene har vi så? Det vil være en kunstnerisk kolossalt vanskelig situation for Det Kongelige Teater, hvis vi ikke ved afslutningen af disse forhandlinger ved, hvilke ekstra scener vi har. Vi har ikke ansat de to kunstneriske chefer. Hvad har vi at bygge et repertoire og en aktivitetsplan på, så længe vi mangler to kunstneriske chefer? Der er reelt ikke et kvalificeret kunstnerisk udspil i denne overgangsperiode – det vil være foreløbige planlægninger.

Det er derfor, jeg synes, det ville være meget bedre, hvis vi 1. november, til efteråret, fik ført disse forskellige områder ajour, så vi ved, hvor vi er her og nu, og får lavet en ordentlig bevilling, som meget vel kan ende i nærheden af det, som De Radikale foreslår, men som bare må bygge på nogle reelle forudsætninger også på baggrund af overenskomstforhandlingerne. Jeg vil advare imod en blankocheck også af politiske grunde, for vi har ikke noget at hænge det op på senere hen.

Jimmy Stahr (S):

Jeg hørte kulturministeren tale om at fare drastisk frem. Jeg synes faktisk, at kulturministeren er faret ret hårdt frem. Det gælder ikke

alene Det Kongelige Teater, det gælder hele kulturområdet. Jeg tror, vi har en aftale herinde – den står ikke nogen steder – som går ud på, at vi tager det lidt roligt den første tid, vi har en ny minister. Det plejer vi at gøre, og det mener jeg egentlig også vi har gjort denne gang. Jeg har fornemmelsen af, at det er ministeren, der ikke har taget det så roligt, men er faret drastisk frem, som der blev sagt. Det betyder selvfølgelig, at der kommer en debat – det kan vi ikke undgå – og det er jo det, der kommer nu. Det er ikke, fordi vi er ude efter eller går efter ministeren eller noget i den stil – sådan må ministeren i hvert fald ikke opfatte det. Men vi kan da ikke undgå at reagere, når vi i avisen den ene dag efter den anden læser om disse nedskæringer, sidst nu her i morges. Man tør jo næsten ikke åbne for Radioavisen om morgenen mere, fordi man får kaffe og kryddere og alt muligt andet galt i halsen, når man som her til morgen hører, at nu skal kirkerne ikke passes mere. Jeg synes egentlig, at kulturministeren har taget ganske godt fat, og så får ministeren også nogle over fingrene, for nu at sige det mildt. Jeg kan ikke rigtig tage det, der blev sagt om, hvordan vi stiller os.

Jeg kan selvfølgelig godt modtage lærdom fra kulturministeren, når hun tager den pædagogiske tone på, men når det nu her i sidste omgang bliver til, at det er spørgsmålet om en operachefs afgang, der startede det hele, så må jeg gøre opmærksom på, at det ikke har startet noget for os. Jeg mener ikke, at vi overhovedet har taget del i det spørgsmål, og jeg mener heller ikke, at Folketinget skal tage del i en enkelt kunstnerisk chefs afgang.

Der er også en anden grund til, at jeg ikke forstår ministerens påstand om, at det er det, der har startet det hele, for hvis det var tilfældet, kunne vi jo have diskuteret det allerede under det samråd, som ligger snart en måned tilbage, hvor vi også talte om de besparelser.

Ifølge teaterloven er det chefen på Det Kongelige Teater, der ansætter og afskediger de kunstneriske chefer. Det er ikke noget, vi normalt skal blande os i, hverken den ene eller den anden vej. Det må være teaterchefens ansvar, og så må ministeren tage fat den vej rundt. Det kan vel ikke være sådan, at den omstændighed, at der i et stykke tid ikke er alle tre kunstneriske chefer på teatret i højeste gear, medfører, at der bliver et hul på teatret – et hul, der gør, at vi ik-